

РЕШЕНИЕ

№ 3099

гр. София, 10.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **532** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от процесуален представител на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ (УС на АПИ) срещу Решение № 4845 от 26.10.2023 г., постановено по НАХД № 7237/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 132 ри състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от АПИ. С ЕФ, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с ал.3, във вр. с чл. 179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на „ПИМК“ ООД в качеството на собственик на пътно превозно средство – влекач „М. А.“ с регистрационен [рег.номер на МПС] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за необоснованост и незаконосъобразност на оспорения съдебен акт. Твърди се неправилно приложение на процесуалните норми, уреждащи специалния ред за констатиране на административното нарушение, за което е наложена имуществената санкция, а и на приложимия материален закон – касационни основания по чл. 348, ал. 3, т. 1 и т. 2 от НПК. Според жалбоподателя, Районният съд неправилно е приел, че ЗДвП не предвижда възможност при условията

на чл. 189ж от ЗДвП, въз основа на констатирано с електронен фиш административно нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП да бъде ангажирана административно-наказателната отговорност на собственици на пътни превозни средства (ППС). С позоваване и на мотивите към Законопроекта за изменение и допълнение на ЗДвП, с който е предложено изменение на нормата на чл. 189ж от ЗДвП, обн. в ДВ бр. 105/2018 г., е мотивирана тезата за систематично, а не буквалното ѝ тълкуване, приложено при постановяване на съдебния акт. С тези аргументи е мотивирано искане за неговата отмяна и потвърждаване на законосъобразно издадения Електронен фиш. Претендира се възстановяване на направените разноски във въззивното и касационното производство.

Санкционираното дружество „ПИМК“ ООД, чрез процесуалния си представител - адв. М. К., е на становище, че касационната жалба е неоснователна. Подробни съображения са изложени в представените по делото писмен Отговор на касационната жалба, депозиран на 23.01.2024 г. и Молбата-становище от 27.03.2024 г. От касационната инстанция се иска да остави в сила решението на СРС като обосновано и законосъобразно, постановено при спазване на съдопроизводствените правила. Аргументирана е и теза за съществено ограничаване на правото на защита на санкционираното дружество, обоснована с липсата на доказателства, установяващи елементите от състава на административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на ЮЛ. Сочи се, че и в съдебното производство не е било установено по несъмнен начин извършването на твърдяното нарушение, защото не са събрани доказателства, установяващи техническата годност и изправността на използваното техническо устройство, а представеният снимков материал не визуализира ясно регистрационният номер и марката на заснетото ППС. Като основание за отмяна на обжалваното решение се сочи и незаконсъобразно поставеното начало на административно наказателното производство с издаване на ЕФ, а не със съставянето на Акт за установяване на административно нарушение и последващо издаване на наказателно постановление, което отново се сочи като ограничаващо съществено възможностите за ефективно упражняване на правото на защита. Изложени са аргументи и за наличие на основания за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. От касационната инстанция се иска да отхвърли жалбата и да остави в сила решението на СРС. Претендира се присъждане на направените разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура е на становище, че касационната жалба е основателна и следва да бъде уважена.

Административен съд – София-град, XXIII касационен състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на релевираните касационни основания и становището на страните, съобразно правомощията по чл. 218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна: Жалбата е процесуално допустима – подадена е от процесуално легитимирано лице – представляващ административно наказващия орган, в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК (съобщението за изготвеното решение е връчено на 09.11.2023 г., а жалбата е заведена с вх. № 337113 на 24.11.2023 г.), срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, съгласно чл. 63в от ЗАНН.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Въз основа на анализа на приобщените писмени доказателства и снимков материал, приложени към административната преписка, съдебният състав е приел за установена следната фактическа обстановка:

„ПИМК“ ООД притежава пътно превозно средство – влекач „М. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 18 000 кг., 2 броя оси, екологична категория Евро 5 в състав с ремарке с общ брой оси 5 и обща технически допустима максимална маса на състава 44 000 кг. На 01.03.2021 г. в 10:50 ч. автомобилът се движил по път, включен в платената пътна мрежа - А-6 (автомагистрала „Европа“), км. 50+427. За това ППС не са установени данни за заплащане на дължимата пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, доколкото не е издадена валидна маршрутна карта или тол декларация. Преминаването на автомобила през посочения пътен участък е заснето с техническо устройство № 10182 – част от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. За идентификация на субекта на отговорност, електронната система за събиране на пътни такси, генерира автоматично данни за собствениците и ползвателите на заснетите пътни превозни средства. Така е установено, че собственик на процесното превозно средство е „ПИМК“ ООД. Издаден е процесният ЕФ № [ЕГН], с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с ал. 3, във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева на собственика на превозното средство за извършено административно нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В мотивите на обжалваното решение, позовавайки се на доклада от Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП за установени нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б от ЗДвП, е прието, че описаните релевантни факти са установени по несъмнен начин.

За да отмени оспорения електронен фиш, съдът се е позовал на допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при приложението на специалния ред по чл. 189ж от ЗДвП, по който е констатирано и санкционирано нарушението по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Счел е за неоснователни аргументите, изложени от процесуалния представител на административно наказващия орган и е приел, че позитивната нормативна уредба не съдържа ясно изразена законодателна воля за санкциониране на нарушенията по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП с издаване на ЕФ, което предпоставя прилагането на общия ред, предвиден в ЗАНН — констатиране на административното нарушение със съставяне на Акт за установяването му и последващо санкциониране от административно наказващия орган с издаване на наказателна постановление.

При извършената служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на приетите за установени факти от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият касационен състав счита обжалваното решение за валидно и допустимо, доколкото е постановено от компетентен съд в рамките на правомощията му, по подадена в срок жалба срещу подлежащ на съдебен контрол акт.

Разпоредбата на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП регламентира задължение за собственик на ППС - да не допуска движението му по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако не са изпълнени задълженията свързани с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП (в настоящия казус тол такса за изминато разстояние по чл. 10, ал. 1, т.2 от ЗП), според категорията на пътно превозно средство. Санкционната норма на чл. 179, ал. 3б във вр. с чл. 187а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП определя субекта, който носи административно наказателната отговорност за заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП - собственикът на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, както и вида и размера на административната санкция - имуществена санкция с точно определен размер - 2 500

лева.

Не могат да бъдат споделени аргументите, с които оспореният електронен фиш е отменен като незаконосъобразен. С разпоредбата на чл. 189ж от ЗДвП е предвидена възможност за издаване на електронен фиш, в отсъствие на контролен орган и на нарушител, ако е установено и заснето от електронната система нарушение от посочените в чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП. Действително, разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, в редакцията ѝ след измененията обнародвани в ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г., актуална и към момента на издаване на електронния фиш, препраща само към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, без да съдържа подобно препращане по отношение на нарушенията по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Това обаче, както сочи и касаторът, не е единствената разпоредба на ЗДвП, която предвижда констатирането и санкционирането на нарушения по Закона за пътищата, свързани с изпълнение на задължения за заплащане на пътни такси, да се реализира с издаване на електронен фиш. В този смисъл, приетата от въззивния съд неприложимост на специалния ред е резултат на буквалното и стеснително тълкуване на конкретната норма, цитирана в бланковата форма на ЕФ, доколкото в хипотезата на чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП се сочи, че установяването и санкциониране на нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП се осъществява именно с издаване на ЕФ.

Разпоредбата на чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП също изрично предвижда, установяването и санкционирането на нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в от ЗДвП да се осъществява с електронни фишове. В този смисъл е и нормата на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, според която електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3в, а в ал. 4 на чл. 167а от ЗДвП изрично е посочено, че се издават "електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в". Тази възможност е залегнала и в хипотезите на ал. 4 и ал. 5 на чл. 187а от ЗДвП.

Доколкото в цитираните норми е регламентирана и правната възможност за собственика или ползвателя на ППС при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3 3б от ЗДвП да се освободи от административнонаказателна отговорност като представи съответната декларация в срок, който започва да тече от момента на връчване на електронния фиш, тезата за съществено ограничаване на правата на санкционираното лице при прилагането на специалния ред е лишена от юридически основания.

Предвид изложеното, касационната инстанция счита, че Електронният фиш е издаден от компетентен орган и съответства на изискванията на ЗДвП в актуалната към датата на издаване на оспорения електронен фиш – 01.03.2021г. редакция, според която за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, установени и заснети от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител и се налага имуществена санкция в размер, определен съгласно чл. 187а, ал. 2 от ЗДвП.

В този смисъл, обжалваното Решение № 5287 от 17.11.2023 г на СРС като неправилно следва да бъде отменено, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК.

Липсата на изложени аргументи в мотивите на обжалваното решение относно съставомерността на административното нарушение, за което е наложена имуществената санкция, в контекста на възраженията, а и на доказателствените искания в молбата - становище на процесуалния представител на санкционираното дружество, депозирана непосредствено преди провеждане на съдебното заседание, по

които съдът не се е произнесъл, въпреки че е докладвал молбата и забраната за нови фактически установявания в касационното производство предпоставят връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. От съществено значение за правилното прилагане на материалния закон е поставеният от пълномощника на санкционираното дружество въпрос относно техническото обезпечаване на връзката между информацията, подавана от бордовото устройство, монтирано в ППС и контролните системи на АПИ, за обезпечаването на която отговорност носи съответният доставчик на услуги. Касационната инстанция не би могла да извърши дължимата проверка, без да са изложени мотиви по същество на направените възражения. Съставът на СРС, на когото ще бъде възложено разглеждането на делото ще следва да се произнесе и по направеното искане за присъждане на разноски, на основание чл. 226, ал. 3 от АПК, съобразно изхода на спора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-и касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4845 от 26.10.2023 г., постановено по НАХД № 7237/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ